

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈE, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk 15 centiem.

Aankondigingen 15 centiem per

drukregel.

De personen die zich aan den Postrijder zullen abonneren voor het jaar 1874, zullen het blad gratis ontvangen tot den 1° januari aanstaande.

TONGEREN, DEN 18 NOVEMBER.

De Senaat heeft zich gisteren onbepaald verdaagd, nadat hij met 32 stemmen en 5 onthoudingen het ontwerp van adres, in antwoord op de troonrede, aangenomen had.

Voor die stemming waren bijna al de paragrafen van het adres zonder wijziging aangenomen. Enkel had M. Dolez voorbehoudingen gemaakt aangaande het paragraaf betreffende de militairen. Het paragraaf betreffende de muntwettie had tot eene korte wisseling van aanmerkingen tusschen de heeren Tercelein, Fortamps en den minister van finantiën aanleiding gegeven.

Na de stemming van het adres is men overgegaan tot de lottrekking van de namen der leden van de afvaardiging, die gelast zal zijn haar aan den Koning aan te bieden.

De zitting is geëindigd met het vormen eener lijst voor de benoeming der leden der commissie van landbouw, van nijverheid en van koophandel.

De heer Schollaert is tot verslaggever benoemd der commissie van het adres der Kamer der Volksvertegenwoordigers, in antwoord op de troonrede.

Kiesing te Brussel.

Vandaag, dinsdag moet te Brussel de kiesing plaats hebben voor drie leden van den gemeenteraad. Twee liberale lijsten staan tegen elkander op den rang. De katholieke associatie heeft geene namen aangeboden, doch de heer Eugène Bochard biedt zich alleen aan, als onafhankelijke kandidaat.

De kiesworsteling is tamelijk verdeeld: voor eerst heeft de association-Orts, dan de association-Van Humbeek, ieder haar kandidaten. De eerste draagt voor:

MM. Beyaert, Cantoni en de Kongé.

De tweede, niet minder doktrinair dan de eerste, heeft voor kandidaten;

MM. Bauffe, Delecasse en Gheude.

Onafhankelijken dragen voor M. Eugène Bochard, en de Zweep dringt er op aan alleen voor den Vlaming Dr. Kops te stemmen, die de doktrinaire heel eenvoudig hebben verworpen.

Meer dan dat, het blad zegt, dat Dr. Kops als een verrader werd aanzien en schier uitgejouwd omdat hij zich in een zijner redevoeringen als flamingant kennen deed.

De doktrinaire van Brussel hadden van hun standpunt genomen, gelijk: vlaamsch en liberaal vloekt tegen een.

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ et d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois de novembre est en vente chez M. COLLÈE. Avec carte. Prix 25 centimes.

Belgische Illustratie.

Aflevering 8 bevat 4 overschoone gravuren, onder ander de Halle te Mechelen en het portret van Charles Rogier; verder platen, voorstellende de jacht en de Algerijnsche. De tekst is zeer gevarieerd en bestaat uit stukken van MM. Van Melocheke, Gorris, den redakteur, en een ongenoemd dichter. Het artikel op Ch. Rogier bevat eenige zeer wetenswaardige bijzonderheden. Jammer, dat deze aflevering, bij uitzondering, door verschillende letterfouten ontstert is. Zoo leest men er in: Devaut, in plaats van Devaux; in het dichtstukje leest men: met bollen juweel, terwijl het zijn moet met heller juweel; in den naam van onzen Mechelschen meewerker is mede eene grove fout. Dergelijke onnauwkeurigheden zullen voortaan vermeden worden. Het verhaal *Oranje in de Kempen* is nu volop in gang en wordt in het buitenland, voor vertalingen, reeds opgemerkt. Wij bevelen de *Illustratie* bij het vlaamsch publiek aan. Men kan geene goedkoopere, nuttiger en tevens aangenamer lektuur vinden dan wel deze. Als St-Nikolaas-geschenk is de *Illustratie* aan te bevelen: dat is een geschenk, hetwelk een gansch jaar duurt en dus meer waarde heeft dan welk ander voorwerp ook.

Proces Bazaine.

EEN GEZOND OORDEEL OVER HET PROCES BAZAINE.

Over het proces van den maarschalk Bazaine deelt de *Courrier de Paris* eenen brief van een

franschen officier van hoogen rang mede, waarin het volgende gezegd wordt:

« Indien het proces Bazaine aan de drukpers een voortreffelijk middel oplevert om hare bladzijden te vullen en de nieuwsgierigheid van hare lezers te prikkelen, dan heeft het tevens den treurigen aanslag aan onze vijanden de gelegenheid aan te bieden, om zich over onze inconsequentie vroolijk te maken. Wat zullen onze overwinnaars van ons leger denken, zij die in zoo hooge mate gewoon zijn het gezag te eerbiedigen?

Wat moeten zij denken, wanneer zij zien hoe generaals van middelmatigen of twijfelachtigen naam hunne maarschalk aanklagen, hem met beschuldigingen overladen en in de scherpste uitdrukkingen zijne bevelen bekribbelen zonder de gedachte te kennen welke ze heeft ingegeven, en zonder de noodige bekwaamheid te hebben gehad om de bevelen uit te voeren? Wat moeten zij denken over de getuigenis van eenen voormaligen majoor der genie, die wel is waar heden generaal is, maar nooit een bataljon aangevoerd heeft en des niettemin uit de hoogte met groote gestrengheid oordeel velt over de strategische en tactische beschikkingen van eenen opperbevelhebber, welke gewoon was legers aan te voeren? Kan men aan zulk eenen getuige vertrouwen schenken? En wat zal ik zeggen van die getuigen, welke elkander tegen spreken, welke op de dagvaarding niet verschijnen of welke, gelijk Regnier, over de greuzen vluchten uit vrees van zelve, op de bank der beschuldigen plaats te moeten nemen?

Dat alles is bedroevend, hoogst bedroevend. Ik wil den maarschalk niet verdedigen noch beschuldigen, maar ik wil alleen vaststellen dat het verstandiger geweest ware, zijn geweten met de fouten, zoo hij die begaan heeft, berwaard te laten, dan zoovele andere menschen in de noodzakelijkheid te plaatsen om de door hen zelve begane feiten aan het licht te brengen. Alle onderhoorigen van den maarschalk hebben het protocol onderteekend, waarin vastgesteld werd dat Metz niet langer te houden was. Niemand van hen heeft pogingen tot eenen uitval gedaan. Allen hebben vervolgens de overgaf onderteekend of ten minste daarin toegestemd door hare voorwaarden aan te nemen. Zij allen hebben zich derhalve heden wegens dien grooten rampspoed te verantwoorden.

» Voor eenige dagen zeide men, dat men twee kolonels, gisteren dat men twee generaals gevangen had gezet; heden dat generaal Soleille krankzinnig geworden was. Die geruchte berusten wel is waar op verzinsels; maar het is toch waarlijk om krankzinnig te worden, wanneer men dit drama in het Trianon bijwoont en ziet, hoe het leger in zijne generaals en door zijne generaals vernederd wordt. De Romeinen zegt men, gingen hunne overwonnen generaals te ontmoet en prezen hen, dat zij niet aan het vaderland gewanhoop hadden. De Carthagers hingen hunne generaals, die eenen slag verloren hadden, aan de galg. Wij doen erger. Wij stellen ze aan de kaak; wij vernederen hen en laten die vernedering ten slotte op ons zelve nederkomen.»

Trianon, 15 november.

De zitting wordt om twaalf uren hernomen.

Doctor Grellois, van Metz, bespreekt den gezondheidsaestand van Metz gedurende de insluiting. Het getal der zieken en gekwetsten beliep op 40,000. Al wat getuige aan de overheden vroeg, werd hem toegestaan. Hij had immers de beste betrekkingen met maarschalk Bazaine en met den gouverneur van Metz.

Doctor Maffre geeft uitleggingen over den dienst der ambulancien. In zijn verhoor bij den instructie-rechter had getuige verklaard dat hij dacht dat Bazaine niet al wat mogelijk was had gedaan om de krijgslust onder zijne soldaten gaande te houden. In de zitting van heden herinnert getuige zich dit antwoord niet meer.

Daarna gaat de raad over tot het verhoor van den heer Keny, hoofdopsteller van den *Courrier de la Moselle*, en van verscheidene andere dagbladschrijvers. Uit deze getuigenissen blijkt dat men de drukpers niet gansch vrij liet om de vaderlandsliefde der bevolking op te wekken. Een zekere heer Meyer, opsteller van den *Indépendant de la Moselle*, zegt dat maarschalk Bazaine nooit de ambulancien bezocht of eenig troostend woord tot de gekwetsten richtte.

Bapst, spoorwegbediende, verklaart dat hij verscheidene malen voorstellen heeft gedaan om telegrammen door de pruisische lijnen naar Frankrijk te brengen; er werd hem iedermaal weigerend geantwoord. Daarna worden verscheidene getuigen opgeroepen die er in gelukt zijn in en uit Metz te geraken; deze getuigenissen bieden echter weinig belang aan.

De zitting wordt om 4 uren 20 min. geheven.

Binnenland.

Men vindt sommige kinderen die hun vermaak scheppen met allerhande dieren te plagen en te tergen, onbewust zijnde van de erge gevolgen welke dit laakbaar vermaak na zich kan slepen; zoo is er dezer dagen een zeer betreurenswaardig ongeluk voorgevallen, dat misschien het leven kosten zal aan eene jonge vrouw van Oostduinkerke. De jaarling vaars van P. De Bruine was aan dezelve land aan een staak vastgemaakt om er te weiden.

Eenige kinderen, kwamen rond het dier loopen en springen, zoo dat de koord welhaast gansch rond de staak gedraaid was, en de vaars dicht bij de paal staande hield. Een dezer jonge dierenplagers nam een hoorn bles met dezelve in het oor van het dier dat woedend werd en zich losrukte. De kleine degenieten hadden zich kunnen uit de voet maken, en gelukkig voor hun; zij zijn aan het groot onheil ontsnapt, welke helaas, eene schuldellooze meid geslagen heeft; niet ver van daar arbeide ten lande de genoemde Rosalia Coney, een 26 jarige jong-vrouw; de woedende vaars kwam recht op haar aan, en vooraleer dat zij den tijd had te vluchten had het dier haar reeds bereikt; woedend nam hij de meid op de hoornen en tot viermaal wierp hij haar ten gronde; ongelukkig viel de arme meid in een gracht; het dier volgde haar nog steeds op en drukte zijne kniën op de borst der ongelukkige, hield haar onder water, haar verscheidene wonden toebrengende met de kop.

Met overgroot moeite hebben moedige mannen zich van het dier meester gemaakt en het ter afmaking in het slachthuis dezer stad gebracht.

Wat Rosalia Coney betreft, al hare kleederen waren van het lichaam afgerukt; de wonden die zij aan het hoofd en den buik ontvangen heeft zijn zeer gevaarlijk en men vreest voor haar leven.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

De vorige week had te Uitgeest een ernstig ongeluk kunnen plaats hebben. De treinen van Zaandam en Haarlem, die achtereenvolgens des morgens ten 8 ure en Sure 3 min. op hetzelfde spoor moeten aankomen, kwamen door vertraging van den eersten gelijktijdig toe, en zouden op elkander geloopen zijn, als de arbeider Ineke geene tegenwoordigheid van geest genoeg gehad had om met levensgevaar de wissels te verstellen op het oogeblik, dat de botsing onvermijdelijk scheen. Genoemde arbeider heeft door zijne kloekmoedige daad niet alleen het leven van een groot aantal reizigers gered, maar de spoorwegmaatschappij voor onberekenbare schade gevrijwaard. Natuurlijk worden daden als deze door die maatschappij naar waarde beloond. Ook aan Ineke is reeds eene onderscheiding toegezegd van... gl. 3,90, zegge: drie gulden en negentig centen.

Frankrijk.

Er heerschte zaterdag op de banken der rechterzijde van de nationale vergadering van Frankrijk eene zekere ontroering. Men was buitengewoon ongeduldig om het verslag te hooren van den heer Laboulay, rakende de verlenging der voorzitterlijke volmachten van maarschalk Mac-Mahon. Zelfs vroegen eenige leden om eene nachtzitting te houden, indien de verslagdoener niet bij tijds kwam om zijne taak in de gewone zitting te vervullen.

Eindelijk besliste men de zitting tot om vijf uur op te schorsen, om het gevaar niet te loopen eener verdaging van vier en twintig uren. De heer Laboulay hield in dit tweede gedeelte der zitting lezing van zijn verslag. Hij zegde dat het land niet enkel een president vraagt, maar een stevig gouvernement. Hij maant de conservateurs aan om hunne monarchieke hersenschimmen te laten varen en de republiek in te richten. Hij besluit met de aanvaarding voor te stellen van het gekende ontwerp van den heer Casimir Périer.

De volgende tekst is door de minderheid der verlengingscommissie aangenomen en men heeft alle reden om te gelooven dat het gouvernement er zich zal bij aansluiten.

Art. 1. Het uitvoerend gezag is aan maarschalk Mac-Mahon toevertrouwd voor tien jaren, te rekenen van de tegenwoordige wet. Dit gezag zal blijven uitgeoefend worden met den titel van president der fransche republiek in de tegenwoordige voorwaarden, tot aan de wijzigingen die er zonden kunnen aan toegebracht worden door de grondwettelijke wetten.

Art. 2. Drie dagen na de uitvaardiging der tegenwoordige wet, zal eene commissie van 30 leden voor het onderzoek der grondwettelijke

wetten benoemd worden, in openbare stemming bij stemlijst.

Spanje.

De *Intransigentes* van Barcelona hebben eergisteren M. Figueras, ex-president van het uitvoerend bewind, geraadpleegd over de mogelijkheid eener kantonale heweging. M. Figueras heeft hen van dit voornemen afgebracht; hij drong aan op de noodzakelijkheid om de orde te handhaven, daar elke wanorde alleen geschikt is om ten gunste der Carlisten af te loopen.

Om aan de ontbonden soldaten de schande te besparen hen hunne wapens te ontnemen, in bijwezen van vrienden en konnissen, is er besloten dat de ontwapening te Sabadell zou plaats hebben. Het escadron artillerie en de nationale wacht zijn reeds ontwapend. Op het laatste oogenblik wordt er gesproken over eene kantonnale poging van het garnizoen te Montjuich. De oproerige beweging werd echter bijna onmiddellijk onderdrukt.

Tijdingen uit Carthagna, dato 10 november, zeggen dat Galvez tot voorzitter der nieuwe *junta revolucionar* gekozen is. Bij die verkiezing was de postfaktor, Gaéz tegenwoordig, welke vandaag het bevel voert over 't fort Galeras. Hij verklaarde, dat indien de gouvernementstroepen Carthagna moesten binnen dringen, bij de magazijnen van het fort Galeras zou doen in brand steken, waarin nog 300 ton buskruit liggen.

De *junta* is bezig met al het zilver, dat zij bij partikulieren vinden kan, saam te brengen, ten einde er kantonnale munt van te doen slaan. Door die tijding valt dus de bewering weg, dat Galvez Carthagna ontvlucht is, om eene wijkplaats binnen Oran te zoeken.

Men leest in het bijvoegsel der *Semaine de Bayonne*, van 11 november:

De koeriers, welke helen nacht uit Estella zijn aangekomen, hebben het volgende officieel dokument medegebracht:

« Telegram voor koningin dona Margarita.

» Vandaag, op het patroonfeest der H. Maagd, hebben wij een groote zegpraal behaald.

» Moriones is, na een strijd van twee dagen, welke hij den derden dag niet meer durfde voortzetten, in overhaasting naar Los Arcos achteruit getrokken. Hij werd kort op de hiel gezeten door onze troepen, liet zijne munitie, eenige gevangenen en een groot deel van den buit, welke in de omliggende dorpen gestolen was, in onze handen achter.

» De verliezen des vijands zijn aanzienlijk, de onze daerentegen gering. Ik heb mijne brave vrijwilligers, op het slagveld zelve, geluk gewenscht.

» Uw barteljk genoege,

» CARLOS.

» Koninklijk kwartier van Estella, 9 november 1873.»

Een officieel telegram uit Madrid heeft de waarheid van dien brief bevestigd, want in dit bericht wordt gezegd dat Moriones te Logrono is, dus meer dan 30 kilometers achter de positie, welke luidens zijne vroegere depeches, op den vijand veroverd waren.

Na een strijd van drie dagen bestaat dus de geheele overwinning van de *afamoso general*, in het geluk nog over een telegrafraad te beschikken, die hem met Madrid in verkeer stelt.

Wat moet M. Gastelar horeerdig zijn over zulk een schitterende zegpraal!

Het gerucht der ongenade van Moriones wordt gelogenstraft.

De *Diario* en andere bladen van Barcelona hebben een eerste bericht ontvangen dat Catalogne in staat van beleg verklaard is.

Italië.

De eerw. Pater Beckx heeft Rome verlaten, en verblijft in de nabijheid van Florentie.

Het gedenkstuk van Cavour is de vrucht eener openbare inschrijving. Het moedige blad, de *Unita Cattolica* kondigt een aanmerkingwaardig artikel af, waarin hij met de bewijzen in de hand doet zien dat Italië, volgens de groote meerderheid aan Pius IX. verkleefd is, en den stichter der Italiaansche eenheid vermaledijdt.

« Op eene inzameling van 800 duizend francs (roept dit blad uit) zijn er nauwelijks honderd vijftig duizend, op korten tijd en uit eigene beweging ingeschreven. Terwijl ons blad alleen aan den Heiligen Vader vier en half miljoen francs kan doen toekomen, waarvan het grootste deel in goud. Voegt bij deze miljoenen de giften, door de andere nieuwbladen, door de katholieke vereenigingen, en door de bisschoppen ingezameld, of anderszins, vergelijkt daarmede de geringe som, door uwe « liberalen » ingezameld, en verstout u dan ons te zeggen, aan wie het hart der Italianen toebehoort, of het aan Cavour is, of aan Pius IX! »